

ONTWAKEN

En plots

kregen de gedichten gezichten
komende van ver uit een diepe mist

geluiden als het stemmen
van ontstemde instrumenten
kwamen dichterbij

binnen oog-en oorbereik
vergleden beeld en klank
tot een harmonie
van bloedverwante kleuren

in de diepte van de nacht
hadden de vermoeide gedachten
heerlijk overnacht

de morgen was zonderling zonnig
de woorden vloeibaar als lentewater.

GEBORTE VAN WIT

Bij het breken van de golfrug
eisen de meeuwen stilte

de geboorte van wit wordt gevierd

duizend krijtvingers tasten naar de grond
het wit ontplooit zijn kleurenwaaier op het zand

zo werpt de zee haar witte jongen
op het strand van niemandsland

de meeuwen eisen de witte stilte voor zich op.

OP DE GRENS VAN DAG EN NACHT

Wie weet waar deze wegen leiden
de verre reizen in de nacht
in d'ogen is geen einder
maar in het land van de verdrongen dromen

zingt water heldere kinderstem
en in het rijk der grenzen

heerst dodelijk nog de dag.

SINDS

Sinds mijn gedichten
vlaggen aan je ramen
roeit de wind
onuitroeibaar
mij tegen jou tegen
heerlijk
we hebben de wind
in de zeilen gelegd

alsof ons huis op water was gebouwd
ons lieveherenhuis vol bonte vlaggen

maar als we stranden
als we stranden
zijn we naar het paradijs verbannen
gedoemd om voor eeuwig gelukkig te zijn

wat poëzie al niet vermag!